

loại có 3 chân đặt trên mặt đất xem rất rõ. Nhìn lên đỉnh núi tôi chỉ thấy điểm trắng trắng, không ra hình thù chim ửng. Có một số du khách đồng ý với tôi nhưng có một số lại cho đó là chim ửng đậu trên đỉnh núi, điểm trắng là đầu con chim. Mọi người chụp ảnh cảnh núi rừng và điểm trắng trên đỉnh núi vì loài chim này thường đậu những nơi cao nhất. Tôi không chụp hình ảnh chi cả vì không có máy ảnh tốt và không đồng ý đó là chim ửng.

Theo tài liệu hội “Bảo Vệ Thú Rừng” cho biết chim ửng bald eagle thường sống ở Bắc Mỹ, Canada, Alaska ... Chim ửng -bald eagle- là loài chim rất to, thân dài từ 7 tấc đến 1, 2 mét, nặng từ 2,5 kg đến 7 kg, mỏ vàng, lông trắng ở đầu và ở đuôi. Chim cái to hơn chim đực. Bald ở đây có nghĩa là trắng chứ không phải là “sói đầu”. Ở chim rộng 2, 5 mét, chiều sâu 4m. Chim có thể sống lâu đến 40 tuổi. Chim thường làm ổ nơi cây cỏ thụ, mắt cả năm mới xong. Bald Eagle là loài thú gần mắt giống ở Mỹ.

Trên đường về xe đi ngang qua mấy con suối và mấy thửa ruộng ngập nước. Hướng dẫn viên bảo nơi đó có nhiều cá salmon vì lúc ấy là mùa cá sinh sản rất dễ bắt. Ngoài ra còn thấy trường tiểu học, bệnh xá, viện bảo tàng nho nhỏ. Đường phố tráng nhựa sạch sẽ, có sân vận động. Thỉnh thoảng dọc theo đường đi có những bảng kẻ chữ thật to “BẢO VỆ CHIM ỬNG và THÚ RỪNG “

Xe dừng lại trụ sở của hội “Bảo Vệ Chim Ửng” gần thị trấn nhỏ. Chủ tịch hội là cựu chiến binh. Ông chỉ còn một chân, di chuyển bằng nạng rất nhanh. Ông tươi cười chào mừng du khách, cho biết ông tốt nghiệp Đại Học nhưng yêu mến thú rừng và đời sống xứ tuyết cách biệt với đô thị ồn ào nhộn nhịp nên di chuyển đến đây. Nhân viên mời chúng tôi sang phòng triển lãm xem thú rừng nhồi bông. Những con voi, trăn, rắn, nai, khỉ to, sống động như thật từ những cặp ngà voi cong dài, những cái sừng, cái gạc nai, những bộ lông thú dày mượt mà bày trong gian nhà rộng có cỏ cây như cảnh núi rừng. Cũng trong khu triển lãm có con suối nhân tạo nước chảy róc rách qua những khe đá và rêu xanh. Dưới nước có con đồi mồi, cá, tôm hùm thật.

Ông chủ tịch mời du khách sang căn phòng rộng như lớp học lớn. Có người mời trà, cá salmon nướng khói

cất từ miếng nhỏ, bánh ngọt... Trong lúc chúng tôi giải khát, ông say sưa giảng về sự sinh hoạt, sinh nở và trường tồn của các loại thú rừng, các loài cá, loại nào cần bảo vệ như Bald Eagle là loài thú còn rất ít ở Hoa Kỳ. Sau đó nhân viên mời chúng tôi sang phòng bán quà lưu niệm: bán các sách nói về các loại thú rừng ở Alaska, áo thun có in hình dã thú, video, tape, thậm chí dẹt hình thú rừng, những miếng dây chuyền hình con thú nọ, thú kia.. và cá salmon nướng khói. Cá salmon vùng này có tiếng là ngon, để trong hộp bọc giấy kiếng trông hấp dẫn. Du khách phần lớn mua ít nhiều cá salmon để biếu tặng bạn bè.

Ông chủ tịch còn cho biết hằng năm cá salmon (cá hồi) cũng từ biển trở về Alaska khoảng tháng 5, 6, 7, 8 để đẻ trứng, nơi chúng ra đời trước kia. Tôi nghĩ vì thế chúng có tên Việt Nam là cá hồi. Chúng ra biển và quay trở về nguồn dù vất vả khó khăn. Chúng đi từng đàn nên dễ bắt. Đàn cá từ biển trở về nước ngọt cũng bị chết, hao hụt ít nhiều khi chúng nhảy qua các chướng ngại vật, những hòn đá, thân cây nằm chắn lối đi tuy chúng có khả năng nhảy cao. Sinh ra nơi sông suối nước ngọt, sống ở đó vài năm đến khi lớn đủ sức bơi ra biển để sống ngoài biển 5, 7 năm nữa, rồi trở về nguồn để trứng nở con. Mỗi lượt đi về từ biển của chúng có khi mất hàng tháng, hàng năm, bơi hàng ngàn dặm đường, có khi ngược dòng nước. Ngoài ra chúng còn bị chết dọc đường vì cá lớn hay chim, thú ăn thịt.

Mỗi lần cá đẻ trứng, chờ trứng nở ra con cũng tốn nhiều thời gian. Về đến sông suối rồi cá cái phải làm ổ rộng khoảng 1 đến 2 mét, cá đực bơi quanh canh chừng. Cá đẻ khoảng 2.000 đến 14.000 trứng, 4 tháng sau mới nở con. Nói chung có 2 loại cá hồi:

1/ Loại Pacific Salmon, cá hồi sống ở Alaska, California, có thể nặng từ 5 ký đến 15 ký tối đa 55 ký.

2/ Loại Atlantic Salmon, cá hồi lớn nặng 4 ký đến 8 ký và tối đa 35 ký.

Tôi chưa thấy cá hồi nào nặng hơn 10 ký nên không biết chuyện cá nặng trên 35 ký có thật hay không.

Chúng tôi lên xe trở về du thuyền. Khi xe về gần tàu bất ngờ chúng tôi thấy 3 con chim ửng đậu trên 3 cây khác nhau, không cần ống nhòm cũng thấy được. Tuy nhiên chúng không phải là loại “ bald eagle “. Bác tài dừng xe lại cho du khách chụp ảnh. Trở về tàu một số bạn trong nhóm trên tôi là mắt gần cả ngày, mệt và

tốn tiền (\$98) mà chẳng thấy cá voi. Cũng chẳng sao vì tôi đã thấy được vô số hải sản, nếm cá salmon nướng khói, thổ sản địa phương, nhất là nghe được câu chuyện thú vị về cá hồi. Không biết trong nhóm chúng tôi ai sẽ là “cá hồi”, trở về quê cũ, thăm viếng quê hương?

Ngọc Hạnh